

Anabel Lee: «Ens definim com a punk dels vuitanta i indie modern»

Parlem amb els terrassencs Anabel Lee, el nou grup Cases de la Música del 2020

Anabael Lee | Elena Pastor

Anabel Lee és el nou grup Cases de la Música del 2020, un premi que a través del Programa de Suport a la Creació, ajuda a artistes emergents en el desenvolupament de les seves carreres artístiques. El jove quartet egarenc de punk-pop agafa el relleu dels grups **Tribade** i **Relat**. Hem parlat amb el seu cantant, Víctor Mejías, qui ens dona més pistes sobre la banda.

Haver estat escollits el Grup Cases de la Música del 2020 és un gran premi per a una banda emergent com vosaltres.

Mai no ens haguéssim imaginat que aquest premi seria a les nostres mans perquè sempre penses que "això ho guanyen altres persones". A Catalunya hi ha milers de bandes emergents i això ha estat una prova que estem fent les coses bé.

El nom d'Anabel Lee està inspirat d'alguna manera en el poema d'Edgar Allan Poe?

Sí, és cert, però també totalment al contrari del que es pensa. Ens va inspirar per fer la broma i poder dir: "A veure, no és **Annabel Lee** com el poema ni com la cançó de **Radio Futura**. És **Anabel Lee** de 'leer' en castellà". És la típica broma que als membres del grup ens fa molta gràcia.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=8siYpuJwqGw>

La vostra proposta es mou entre el punk i el pop. Penseu que actualment falten més bandes que reivindicuin aquest estil a Catalunya?

No ens agraden gens les etiquetes, però sabem que són inevitables. Ens definim com a "punk dels vuitanta i indie modern". Per nosaltres el més important sempre és l'actitud. No som una banda punk ni una banda pop.

Quines són les bandes que més us han influït per començar aquest projecte?

Tots els membres venim de mons musicals molt diferents i creiem que és aquí on hi ha la clau d'Anabel Lee. Segons a qui li preguntis, et dirà una resposta diferent, però podem assegurar que grups com **Los Burros**, **Los Planetas**, **Joy Division**, **Triángulo de Amor Bizarro**, **Parálisis Permanente**, **Código Neurótico**, **Los Nikis**, **The Jam**, **The Clash**, **Buzzcocks** o **The Movement**, ens han marcat. Però el nostre gran referent en comú, i no només musical sinó també com a estil de vida, són els britànics **Idles**. Com actuen i es comporten damunt de l'escenari amb el públic, la deconstrucció masculina i que te la suïn els teus complexos? És una banda que ens han marcat molt a tots quatre, i els estimem molt.

Darrerament Terrassa està vivint un moment dolç amb bandes i propostes musicals de tots els estils i artistes com Lildami, Miki Nuñez, Panellet.

A Terrassa ens avorrim molt, ens encanta fer soroll i tenim el cul inquiet. Fins fa poc alguns hem hagut de buscar les oportunitats fora de la nostra pròpia ciutat, tot s'ha de dir. Sempre ha hi ha hagut una escena musical superpotent i un públic brutal. Som una ciutat molt cultural i diversa, amb vint mil tendències i estils diferents. Començant pel jazz i fins a arribar a l'escena més underground.